

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Septimus. Vt spiritualis Magister spectator sit patiens admirabilis inconstantiae, ac taedij incipientium, & proficientium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

mortificationes, virtutes, & perfectiones, exhalet.

Et certe qui in anno probationis alacrius rigidioris, & sanctioris religionis, inordinatas passionum rebelliones ita patiuntur, vt à communi viuendi ratione molestiam sentiant ordinariè, simul penè vt saxa obdurati, & cœlesti solamine destituti; vtilius ad sæculi statum remittuntur, quam vt à primis, vsque ad vltimos annos seipso, & alios infinitis modis contorqueant; & tanquam terra sæpè a venientem super se bibens imbrem (bonarum instructionum, & consiliorum) proferens autem spinas, & tribulos (duræ ceruicis, & naturæ) reprobi sint, & maledicto proximi: Quia verò in schola amoris Christi Domini parum est reliquisse, quod quisque habuit, multum verò reliquisse, quod quis est, hinc consequenter hortamur,

Vt spiritualis magister spectator sit patiens admirabilis inconstantia, ac cœdij incipientium & proficientium.

ARTICVLVS SEPTIMVS.

CVM DEVS sit Bonum vniuersalissimum, & quodlibet eorum quæ sunt, eius particeps esse cupiat, innata ad Deum propensione frequenter vsu venire solet, vt de mystico exercitio vix quidquam audiuisse contingerit; quin impetum crudi affectus ad il-

lud, vt ad aliud quidpiam temporale ferantur nonnulli; licet ad statum religiosum, & contemplationi aptum non sint vocati. in quo certè modo contingit quandoque, quod in scholis artium, in quibus sicut copiosa multitudo ad scientias acquirendas irrupit in principio, in progressu verò tantopere diminuitur paulatim, vt ad ipsas scientias vix pauci perueniant, paucissimi verò in viros probatos eueant; pari itaq; modo in confluxu mystici exercitij, quis non collatetur, animas Deum quærentium, quasi hortum irriguum, & odoramentorum intrueri? quis autem magistrorum spiritualium non ingemiscat, ipsorum plures in ipso exordio diuini obsequij torpore, & ignauia diffluere quasi iuuenulos indomitos Christi iugum abijcere, ac in Dei seruitio ea nolle præstare, quæ vel in sæculo ad vitæ necessaria habenda peragere deberent? [vix enim est aliquis, qui in his quæ Dei sunt, experiri velit quid possit, etiam quod secundum b sæculum promptissimè potest; siue fauor allexerit, siue timor impulerit, vel commodum quodcumq; suaserit.] Quia verò huiusmodi spiritus tedia, non semper ex defectu boni animi, & propositi Deo famulandi; sed frequenter ex destitutione originalis iustitiæ, sensus hebetudine, mentisque debilitate circa spiritualium c bonorum considerationem proueniunt, non sunt incipientes, aut proficientes ob similes imperfectiones illicò reij-

a Hebr. 6. b S. Bernard. c vt hic art. 6.

reijciendi; sed oportet, vt magister patientis spectator sit tantæ inconstantia, qua recenter ex seculari voluptate, & omnis concupiscentia cloaca segregati, & vix vno aut altero anno in Dei seruitio, mortificationibus, virtutibus, & internis actionibus exercitati conturbantur, & à Diabolo, Mundo, & carne variè, imò quandoquè penè ad delirium vsque exagitantur. itaque sicut Magister spiritualis patienter tardia incipientium, & proficientium, bono animo, propositoque ad meliora conantium tolerat; ita vagos, & dissolutos directè ad mortificationem remittat: [nullus enim Deum *b* spiritualiter videre potest, & mundo carnaliter viuere,] interna verò exercitia ad virtutis studia dirigat.

Nec miretur, aut contristeretur spiritualis magister, ac si suo neglectu resiliant plures discipulorum; nemo enim tam modicè instruitur, quin si fideliter gratia locum præbuerit, satis, superque præstare valeat ea, quæ ad mortificationis, & virtutis exercitium, ac internum profectum spectare creduntur. nemo etiam tam excellens erit magister, qui in perfecto, & contemplationi comprimis consecrato reliogoso statu constitutum, interea verò sæculo magis, quam Dei seruitio aptum, & deditum, ita instruere, vt benè instructum, benè operantem facere possit. Talis enim inter religiosos viuim magis,

vt bonus per illum exerceatur; quam vt in se corrigatur. circa illos autem, apud quos boni desiderij affulget fructus; recogitet, quam maximè quod [Adolescentia multa *c* corporis bella sustineat & inter incentiua vitiorum, & carnis titillationes, quasi ignis in lignis viridibus suffocetur, vt suum non possit explicare fulgorem: quodque senectus rursus eorum, qui adolescentiam suam honestis artibus instruxerunt, & in lege Domini meditati sunt die ac nocte, ætate fiat doctior, vsu tritior, processu temporis sapientior, & veterum studiorum dulcissimos fructus metat.] recogitet, inquam, quod si angusta *d* porta, & arcta via quæ ducit ad vitam, & pauci sint, qui inueniant eam: quomodo non erit fœlicitatis mysticæ semita, vt foramen acus contracta: & cum etiam *e* non omnes iustorum gratiam mysticam in hac vita consequantur, quid in arido ligno, & incipiente, aut proficiente, adhuc patientia opus sit, priusquam illa spiritus dulcedo in multitudine sua perficiatur in conspectu *f* filiorum hominum, & in probatum virum euadat, etiam illorum testimonio, qui alioqui ad quæuis cauillanda promptissimi sunt. Eiusmodi autem patientia cum habenda sit cum hominibus vtriusq; sexus, & malitia, seu tentatio sit vita hominis super terram;

hiac consequenter monemus,

O 3

Vt

a S. Gregorius libr. 18. moral. cap. 28. b S. Hieronymus ad Nepotian. Epist. 2. tit. 1. c Matt. 7. d 2. q. deci. 1. art. 4. e P sal. 30.